

ЩЪРКЕЛЪТЪ

(Усмихнатъ, слага ржка на сърдцето си и леко се покланя).

За таквазъ една артистка
всичко може, щомъ поиска.

ЖАБАТА

Значи, всичко е наредъ? —
Да вървимъ тогасъ напредъ!

ЩЪРКЕЛЪТЪ

Щомъ желашъ — да вървимъ
двамата да полетимъ.
(Тръгватъ).

ЖАБАТА

(Внезапно спира, облежната на
Щъркела).

Охъ, къде ли сж сега
моятъ братецъ и сестра
да ме видятъ какъ летя!

ЩЪРКЕЛЪТЪ

(Прихваща я презъ кръста и
широко се усмихва, като го-
вори бавно и високо).

Тукъ сж, тукъ сж, жабке плаха,
тука, вжтре, въвъ стомаха, —
разговарятъ се безъ страхъ.

Ха, сега, — и ти при тѣхъ!

(Лапва я).

(Тараторчо и Рапончо се за-
даватъ по пжтеката. Хрупатъ
ябълки. Съглеждатъ щъркела,
който е налапалъ жабата и се
развивкатъ).

ТАРАТОРЧО

Вижъ го тоя господинъ —
лапа жаби като млинъ!

РАПОНЧО

Върно бе! Я, тази жабка —
глътна като малка хапка.
(Щъркелътъ отминава гордо-
гордо).

(Завеса)

Атанасъ Душковъ

